

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

**'Η υπό των άναγνωστών
μας άποστέλλομένη συνηγα-
σία και μη συνδοσευομένη όπο
δικαιώματος κτίσεως εν δραχ-
μών πέντε δέν λαμβάνεται
όπ' όμην.**

Σ κ. Κανών, ΗΛΙΣΑ. 'Η συνη-
γασία σας έλήφθη. Α.Σ.ε.π.ου.λι.ά.ν.
Πόρτ - Σαϊδ. 'Ο κ. Φαλιτάς σας
εθαύρασε γιά τή λογογραφική πλη-
ροφωρία που του παρέχετε, ότι ή ά-
γάλη των άλόγων στα όρενά χωριά
της Πίνου λέγεται αά ο γ κ ε λ ε ρ ο.
Δ. Καχομάδην, Παισαία. Οι
στίχοι σας όχι έπιτυχείς. 'Ιδού τό
μικτό τετραστίχο σας :

**'Έχεις κορμοστασιά
κ' άνάστημα 'Υπέτης,
που ή φύσις μένει έκπληκτη
μ'αρκού το δημοσόγγημα τής.**

Παρόμοια και άνεπιτυχότερα είνε και τά άλλα. Διαβάστε Έλληνας ποιη-
τάς. Ν. Σ. Ζ. 'Ενταύθα. 'Από τās μεταφράσεις σας δημοσιεύουμε έδώ την
«Πορτή των Νεκρών του Λούδοτου Μαρτίε :

Χυσιόπου καμπίνας θλιβερά... Μ' έβημ' άργό κινάω
στη λαγκαδιά τους πένθιμους άχούς να μή γυριάω.
'Αλλά παντού ή ματαχία σάβανα κρυά 'Αλλάς
θρηνοών στις όρχες οι έτίες: τών φιλλαδών οι κλώνοι
σκορπών βαθύ παράπονο άπ' τό βορρά διαρμένοι.

Είνε χυλόπορο πιχρό γιορτάζουαν πεθαμένοι.
Μέ βία όλοι άδειάσανε τα φερέτά τους—πλήθη
βουβιά—κ' ή αιώνια γή τό πένθος της ένύθηθ
να τους δεχτεί προσημνώντας. Τών στερειών τά μάτια
χλωμά οφυστήκαν στούρανού τά νυσταγιένα πλάτια...
'Αναγριζού στο χωριό. Μαυρίλα είν' άπλημένη
παντού. 'Όλα κοιμήθησαν. 'Η καμπίνα μου σπυριέει.

Ζω ζ' ω Σ' ω κ η, 'Αλεξάνδρειαν. Μας άδικείτε, χωρίς λόγο. Κάθε άλλο ποι-
ητά άνθρώπωνόρατος είμαστε. Πάν τό επικρίνετε καλό δημοσιεύεται. Οι έρον-
τες κάποιο ταλέντο ένισχύονται.
'Όταν όμως δέν έχουν ούτε στοι-
χειώδη μόρφωση; Τότε; ... Στείλε-
τε, τέλος πάντων, ότι θέλετε,
θά τό κρίνομε έπιτυχώς. Φιλο-
θέτης Αν Μαρκελάου, 'Ενταύθα.
Διαλέστε του γραφεύιο 8 - 9
μ. μ. Σόνιαν 'Αγγ... Το ποιη-
μάτι σας "'Ερος-όθμο του,
όχι έπιτυχές, διαβάστε συγγρόνοιο
ποιητάς. Κ. Α. Ραγκούσην.
Τό ποιήμα σας όχι καλό. 'Ιδού α.
Ζ. τό τελευταίο τετραστίχο :

**'Αλλ' όμον όμοιο καμιά έπι-
[βα πιά δέν έχω,
Στέρψαν τά δάκρυα άλλα
[δέν έχω.
Σέ άλλην άγκαλιά την είδα
[νά να γέρνη.
Ψύχτρα ήσαν όλα ό άνεμοί
[τά σφύνη!...**

Διαβάστε λοιπόν και σεις συγ-
κρόνοιοι: αι καλύτερούς όνόμα
Έλληνας ποιητάς, να δείτε τί είνε
ποιήμα. Ξ. Χατζησαράντ, ον,
'Ενταύθα. Εξομολογούμεν όραμοί
γιά τās εσχάς σας. Χ.ο. Μαρι-
νόν, Βόλον. Το ποιημάτι σας
όχι έπιτυχές, δυστυχώς. 'Επί πλέον
σε γλώσσα άνεπισημειωμένη έντελής.
Ι. Χελώνην, 'Αμφιλοχίαν. Το
ποιήμα σας πολύ καλό, χωρίς τί-
ποτε τό εξαίρετικό. Ν. Γ' όρ γι-
ο η ν, 'Ενταύθα. Το διήγημα σας
όχι ένδιαφέρον, όχι έπιτυχές. Μη
γράφετε στο έξής κ' από τίς δυο
πλευρές του χαρτου. Γιά τά ερ-
γενικά σας λόγια θερμοίς εθαύρα-
στοίμεν. Α. Γ. Π., 'Ενταύθα. Το
ποιήμα σας άνεπιτυχές. Ν. Στ.
Πατριότιον, Μαακαρίων, ον,
άταον, Παισαία. Το σατυρικό
σας ποιήμα γιά τούς Κερακλιώ-
τες όχι έπιτυχές. 'Επί πλέον θί-
γεται σ' αυτό τούς συμπατριώτες
σας. Γιά τό καλό σας λόγια σάς
εθαύραστοίμεν. Χ.ο. Μ. Α. Λι. ο-
ρόν, Γεωργίουον. Γ. Διήγημα
σας "'Ο Δυστυχισμένος Γέροιο", ό-
χι έπιτυχές. Λιά τό προσήγομα
θα σας άπανησάμε ήδη. 'Α ν' ό ρ ο
Ν. Ι. ο η ς, Σάρας. Εξαίρετοί-
μεν γιά όσα καλά μάς γράφετε.
Τό βουκολικό είδίλλιο άρετά κα-
λό και δημοσιεύεται έδώ :

Η ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ

— 'Αφ' όπου τ' άρνιά σου,
βουσκοπούλα, σ' ό λειβάδι να
βουσκώσουν και όλα έξίγονα-
στη κοντά μου να καθήσουν.

— 'Τους όμορφους τούς νέους φοβόμαι, ό βουσκέ, και είνε
γρόφο έρηνος ό τόπος. — 'Έλα, βουσκοπούλα κ' έχω όμορφα λογικά
να σου είπώ. 'Ω! Μή! φοβάσαι! 'Έλα, βουσκοπούλα, ή άφ' όπου
να ρθώ σμά σου. — 'Μήν έρχεσαι, θά σέ διαγκάσουν τό σκυλιά
μου. — Είσαι κακιά, σκληρή και άκαρδη κοπέλλα. — 'Ό! Φό-
νες, καί μένει, και τρομαγμένο πτάζει τ' άηδών, που τόσο όμορφα
σής ρεμματιάς τά βάτα κελιάδοιοι!... — 'Όλα τής άνοήτης τ'
άηδώνια κ' άν έμίζουν τό τραγούδι τους δέν φτάνουν τή άρμονία
του δικου σου τραγουδιού. Τραγουδούσ' μου τώρα ό παρθένια!
— 'Μονάχα όταν είμαι μόνη τραγουδού'. — 'Ο ήλιος πιά να βα-
σιλέψη, άγάπη μου. Τά μάγουλά σου πήρανε τό πιο βαθύ ρόδινο
χρώμα που υπάρχει. — 'Σάκα κακέ.. Σ' άκούει ή παπαροθνα και γέ-
νει μαρμαμένο τό κεφάλι της από τή ζήλεια. — 'Γιά 'όδες. Πός
κονηροθνεται ή πεταλοθδες με παιχνιδία στα λουλούδια! — 'Και
γ'ό μή πεταλοθδα όμορφα κεντά στο έξόργισρο μου. — 'Ερο-
ταυμένα περοθνα τά πουλικά στα άνθησιμένα τών δένδρων τά κλα-
διά. — 'Είσαι ζηλιάρης. Τό κατάλαβε. Τσοπάνε; — 'Ναι σέ
ζηλεύω γιατί σ' αγαπώ! — 'Τόν έρωτα μέδωκ να τόν φοβόμαι.
Μονάχα πόνους φέρνει στις κοπέλλες. — 'Η φύσις γ'όφο μας γελά.
Γιά κούτα πός παίζουμε χαροθμένα τ' άρνιά σου! 'Έλα και μείς
να παίξουμε τά όμορφα παιχνιδία τής άγάπης. — Μονάχα με τό
σογυρομάλα τ' άρνιά μου έμαθα να παίξω. — 'Πές μου τί έχεις
βουσκοπούλα, κεντίνες στην ποδιά σου; — 'Μπροστά τό κάτσορα
τ' άρνιά. μου και πίσω τά πιστά μου τό σκυλιά. Τριγύρω τό θεο-
τάτα πλακάνια και δυο γλυκόλαλα έρωτευμένα άηδώνια. Τή βροθή
με τό γάργαρο νερό και τή βαθεία τή πρασινάδα... 'Εδω τί χλόη
είμαι καθισμένη έγώ. — 'Κ' αυτός που είνε δίπλα σου γεμίζοι
ποιός είνε; — 'Χά! Χά! Τόν είδες κονηρό!.. Δέν σου τό λέω,
κατάλαβέ τό μέρος σου. — 'Βουσκοπούλα χροσόμυλο που φρονίται
πός μοιαίε. Μά γιατί κοκκινιάει; Γιατί έκίνισες τό άγγύ; 'Ω!
Κάθισε αύτιού στην άσρη, βουσκοπούλα. Δέν σου φτάνει που μείς
χορζιέι τό ποτάμι; — 'Όλα τ' άρνιά μου να βουσκώσω, τσοπάνε
καριοθπλάνε. — 'Μή φεύγεις, βουσκοπούλα μου, μή με πιεράσεις.
'Ω! Κόρη του βουνού κατάλαβέ το. Σέ αγαπώ! Σέ αγαπώ!
— 'Αν τό ξαναπήθ' αύ ό θά σέ μάλώσω. — 'Γιατί κατέβασες τό
μάτια σου, παρθένια; Γιατί τά μάγουλά σου έκκοκκινίαν πιο πολύ;
— 'Έχεις; γλυκειά φωνή και ξερείς όμορφα λογικά, ό βουσκέ.
— 'Είνε τά λόγια τής καρδιάς μου, βουσκοπούλα. 'Ακουσέ τα.
— 'Κάνουν κακό σέ μιά κοπέλλα τά γλυκά έρωτολόγια, τσοπάνε.
— 'Ω! Μήν άκούσι τί λένε ή γορξές. Είνε ζηλιάρης! 'Ο ήλιος, κέν-
τα, σιγογέρνει στη όσην. Σι-
γογέρνει τ' άρνιά και παιγι-
δίζουμε λιμένα τά μαλλιά
σου. Γιά κούτα! Τά πρά-
σινα τά στήχου κυματίζου.
'Εκοκκινίαν τά βουνα τρι-
γύρω, βουσκοπούλα. Κανένας
δέν μάς βλέπει πάλι, έλα κον-
τά μου. — 'Βελάζουμε τ'
άρνιά μου, ό βουσκέ, και πρέ-
πει στο μαυριό τους να τά
κλειώσω. — 'Κ' όμως τά δι-
κά μου έρηνια τ' άφρηκα σά
σένα, βουσκοπούλα. — 'Τι
πλανευτικά λόγια που λέν τα
χειλιά σου! — 'Τά έχει όρ-
μηνέψει ή καρδιά μου. — Γιά
παίξε μου λιγάκι τή φλογέρα
σου, τσοπάνε. — 'Κ έσύ, ά-
γάπη μου, θά πής έ α τρα-
γουδί; — Κάμε μου τόπο
τότε να καθήσω. — 'Καλύ-
τερα έδω στα γονάτα μου κά-
τος και όδωσ μου, γλυκειά
μου, τό πρστω σου άγγό φι-
λί, κρυφά-κρυφά να μή μάς
δη τό νεύο φεγγάρι, δέν έτσι,
έτσι δά, γλυκειά μου βουσκο-
πούλα!... — 'Αχ! με πλά-
νεψας, κακό βουσκέ!...

ΤΑ
ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ
STARR
MASTERTONE
ΕΙΝΑΙ

άπό άπόφωσις τιμής ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ και άπό άπό-
φωσις ποιότητος ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΛΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

ΑΘΗΝΑΙ : Στεά 'Αρακτείου 12. Τηλ. νέον : 8 - 31
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : 'Οδός Φιλωνος 48. Τηλ. νέον : 10 - 26

Δ' όρον 'Αδύμαν, Γλυφάδα. Το διήγημα σας όχι έπιτυχές. Γ. Κ. ο... Παισαία. Το διήγημα σας όχι άπολύτως καλό. 'Η διατύπω-
σις κακή σε πολλά σημεία. Φρά-
σεις άκατανόητες. Διαβάστε έρ-
νοιοι και δικούς σας διηγηματο-
γράφους. Και προσέχετε περισσό-
τερο σ' όσα γράφετε. Π. α ν, Ν.,
Παισαία. Το διήγημα σας ή ή με-
τάφρασις σας—δέν φαίνεται κα-
θαρά τι είνε άκριβώς—όχι έπιτυ-
χές. Μη γράφετε ό μικτή γλώσσα.

Είς τό πανηγυρικό διηλοθ
Πασχαλινο τέλοιο θά διαβή-
σομε γιά τό Κάρε - Ποστρά
δυο σελίδες. 'Ετσι θά εκθα-
θαρισθ' ή ύπόχρυσια συνηγα-
σία, θ' άπανηροθσεται ο' ό-
λου; και δέν θά καθυστεροθ-
με πλέον.